

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 575/2021-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného [REDAKOVANÉ], advokátom, [REDAKOVANÉ], proti postupu Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 22 T 175/2013 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 22. februára 2021 domáha vyslovenia porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Ďalej v ústavnej sťažnosti ústavnému súdu navrhuje, aby v označenom konaní prikázal všeobecnému súdu konať bez zbytočných prietáhov a priznal mu tiež primerané finančné zadosťučinenie v sume 1 000 eur, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol opatrením Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) č. k. 0 Tp 222/2012 z 23. apríla 2012 ustanovený ako obhajca obvineného stíhaného v trestnom konaní, v ktorom bol proti tomuto obvinenému vydaný 30. septembra 2014 trestný rozkaz sp. zn. 22 T 175/2013, pričom vzhľadom na späťvzatie odporu obvineným došlo k ukončeniu predmetného trestného konania. Sťažovateľ, ktorý vykonával funkciu ustanoveného obhajcu v uvedenom trestnom konaní s odkazom na § 553 ods. 2 Trestného poriadku, doručil okresnému súdu 10. apríla 2017 podanie – vyčíslenie odmeny a náhrady trov obhajoby v celkovej sume 627,96 eur.

II. Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta, že do dňa spísania ústavnej sťažnosti, to znamená ani po uplynutí štyroch rokov od ukončenia predmetného trestného konania, okresný súd o jeho nároku uplatnenom v zmysle § 553 ods. 2 Trestného poriadku nerozhodol, a to i napriek tomu, že v zmysle § 553 ods. 3 Trestného poriadku má o návrhu podľa odseku 2 orgán činný v trestnom konaní alebo súd rozhodnúť do 30 dní od jeho podania a priznanú odmenu a náhradu hotových výdavkov orgán činný v trestnom konaní alebo súd vyplatiť najneskôr do 90 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Sťažovateľ v označenom postupe okresného súdu vidí porušenie jeho označených práv.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou argumentácie obsiahnutej v ústavnej sťažnosti sťažovateľa je tvrdenie o porušení jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v dôsledku nečinnosti okresného súdu, ktorý podľa tvrdenia sťažovateľa nekoná vo veci jeho návrhu na priznanie odmeny a náhrady trov obhajoby v rámci trestného konania vedeného pred okresným súdom pod sp. zn. 22 T 175/2013.

6. Podľa stabilnej judikatúry ústavného súdu sú pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, zohľadňované tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3).

7. Ústavný súd vo veci sťažovateľa na základe súčinnosti poskytnutej zo strany okresného súdu zistil, že o uplatnenom nároku sťažovateľa na odmenu a náhradu trov obhajoby spojených s trestným konaním vedeným pred okresným súdom pod sp. zn. 22 T 175/2013 tento rozhodol, a to uznesením č. k. 22 T 175/2013 zo 16. júna 2017, ktorým vyčíslil sťažovateľovi priznaný nárok sumou 513,01 eur, pričom v zmysle záznamu o úhrade z 18. septembra 2017 bola táto suma sťažovateľovi aj vyplatená.

8. Zo zistených skutočností uvedených v predchádzajúcich bodoch tohto uznesenia jasne vyplýva, že pri prejednávaní veci sťažovateľa k prietahom nedošlo (návrh sťažovateľa bol okresnému súdu predložený 10. apríla 2017, pričom o ňom okresný súd rozhodol 16. júna 2017 a bezprostredne na to priznanú sumu sťažovateľovi aj vyplatil).

9. Ústavný súd vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel k záveru, že ústavnú sťažnosť sťažovateľa je potrebné posúdiť ako zjavne neopodstatnenú, a preto ju podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú odmietol.

10. Ústavný súd vzhľadom na všetky svoje závery rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. decembra 2021

Peter Molnár
predseda senátu